

otázka zákonnosti těchto podmínek nebyla řešena, takže soud již dle § 5 zák. o ss nemá možnosti zákonnosti těchto podmínek se zabývat, a to tím méně ježto stížnost ani formálně proti rozhodnutí železničního úřadu nečelí, nařikajíc výslovně toliko rozhodnutí zsv-u.

Z těchto důvodů bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2661.

Dávka z přírůstku hodnoty — Administrativní řízení: O průkazu, že vyzvání podle §§ 10 a 18 čes. dávk. řádu z r. 1915 bylo straně doručeno.

(Nález ze dne 19. září 1923 č. 12.227.)

Prejudikatura: Boh. 37, 319, 1101 adm.

Věc: Marie G. v Praze proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadu řízení.

Důvody: — — —

Dle ustanovení §§ 10 a 18 čes. dávk. ř., který tu je rozhodným, není úřad při vyměřování dávky z přírůstku hodnoty vázán cenou zcizovací ve smlouvě uvedené, nýbrž může poměření dávky položit za základ obecnou hodnotu nemovitosti v době zcizení, musí však dříve stranu vybídnouti, aby udala hodnotu, jež se jí zdá býti přiměřenou. Dle § 18, odst. 4 může úřad dávku vyměřiti na základě úředně předpokládané hodnoty jen — když strana ve lhůtě jí určené nevyhoví výzvě, aby udala hodnotu (srv. nálezy Boh. 37, 319 a 1101 adm.).

Mohl tudíž inspektorát přikročiti k vyměření dávky z moci úřední dle pomůcek, které měl po ruce, když dříve zjistil, že vyzvání straně bylo dodáno a že stanovená lhůta uplynula.

Dle spisů vyzval úřad 7. dubna 1920 tiskopisem č. 42 — podle §§ 10 a 18 dávk. ř. z r. 1915 stranu, aby do 14 dnů sdělila, jakou obecnou hodnotu měla nemovitost bez příslušenství podle ocenění strany v době zcizení, a doložil, že nevyhoví-li strana tomuto vyzvání, inspektorát dávku vyměří z moci úřední.

Ze spisů předcházejících plat. rozkazu nelze seznati, že výzva ta straně byla doručena.

Teprve na odvolání vyžádal si úřad návratku. Poštovní úřad oznámil, že dopis podaný 15. dubna 1921 byl vydán 16. dubna 1921; dodatečně vyžádaná návratka má dva podpisy.

St-lka však tvrdila již v odvolání, že o obecné ceně nemovitosti nebyla slyšena a že za celý rok 1920, 1921 a 1922 před dodáním platebního rozkazu nebyla k udání ceny obecné vyzvána; ve stížnosti tvrdí, že jí žádné vyzvání úřadu nebylo dodáno a že jí vůbec nemohlo býti dodáno, poněvadž byla v cizozemí.

Poněvadž návratka, která je nyní ve spisech, nepodává důkazu, že výzva shora uvedená byla 16. dubna 1921 st-lce doručena, st-ka o návratce té a podpisu na ní nebyla slyšena a nebyla jí dána příležitost, aby se o návratce, která patrně teprve po 25. lednu 1923 byla vyhoto-

vena, vyjádřila, ač k tomu odvoláním byl dán dostatečný podnět, není skutkový podklad, že výzva ze dne 7. dubna 1920 st-lce byla dodána 16. dubna 1920, z kterého nař. rozhodnutí vychází, dostatečně vyšetřen a zjištěn, pročež bylo uznáno dle § 6 zák. o ss.

Č. 2662.

Pozemková reforma — Trestní právo policejní (Podkarp. Rus): * Neznalost nařízení o soupisu zabraných statků neomlouvá nešetření soupisové povinnosti; okolností, že ve vzorech soupisů není uvedena vedle ostatních částí republiky čsl. také Podkarpatská Rus, nevylučuje účinnost nařízení o soupisu na Podk. Rusi.

(Nález ze dne 19. září 1923 č. 15.486.)

Prejudikatura: Boh. 1973 adm.

Věc: Helena Sz. proti županu města Košic a župy Abaujturňanské o přestupek nesplnění soupisové povinnosti.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Trestním nálezem policejního ředitelství v Košicích byla st-lka uznána vinnou přestupkem § 2 zákona z 16. dubna 1919 č. 215 Sb. a § 2 vl. nař. z 9. ledna 1920 č. 61 Sb. a odsouzena k trestu.

Odvolání nebylo vyhověno co do výroku o vině, pokuta však snížena na Kč 2000.

Ve stížnosti namítá st-lka, že 1. nevěděla o soupisové povinnosti v Podkarpatské Rusi, neboť bydlí stále v Košicích, 2. majetek její v době vyhlášení cit. vl. nař. ležel na území, které nepatřilo ještě čsl. republice, neboť vzory E a F připojené k onomu vl. nař. obsahují pouze jména Čech, Moravy, Slezska a Slovenska a nikoliv též Podkarpatské Rusi, 3. následkem stáří a choroby nebyla schopna, aby zadost učinila soupisové povinnosti i kdyby o ní byla věděla, 4. dostavila se k hlavnímu služnému v T. a k obvodové úřadovně v Užhorodě, aby učinila zadost soupisové povinnosti, kdež odevzdala data týkající se jejího majetku a byla toho mínění, že vyhověla povinnosti, 5. za takového stavu věci nemůže býti řeči o zúmýslnosti neb nedbalosti, jediných to předpokladech trestnosti, 6. žal. úřad porušil ustanovení § 57 nař. č. 65000/1909, když okolnosti ony a důkazy nechal nepovšimnuty, obmeziv se přesně na návrh pozemkového úřadu....

Rozhoduje o stížnosti veeden byl nss těmito úvahami:

Ad 1. a 2. Již v nálezu Boh. 1973 adm. vysloven a odůvodněn byl právní názor, že vl. nař. z 9. ledna 1920 č. 61 Sb. stanovící soupisovou povinnost má účinnost v celém území státu čsl. a že zejména se vztahuje také na Podkarpatskou Rus....

ad 3. Námitkou tou neuplatňuje st-lka nijak okolnosti, jež by jí absolutně znemožnily, aby dostála svému závazku v příčině včasného podání soupisu, když ani netvrdí, že by jí bylo bývalo v tom vůbec zabráněno.

ad 4. a 5. Dle § 5 cit. nař. dlužno předložiti soupisy poz. úřadu; § 6 ustanovuje pak, z čeho soupis se skládá a nařizuje, aby také